

[Finansministeren]

Med sidstnævnte sigtes der utvivlsomt til den i løbet af 1978 afsluttede honorargennemgang, som blev foretaget efter aftale mellem finansudvalget og finansministeren. Denne honorargennemgang, hvis gennemførelse skete efter nærmere af finansudvalget afstukne retningslinjer, omfattede imidlertid honorarordninger for helt andre persongrupper end ansatte i stat og kommune, nemlig betalingsordninger for sådanne repræsentanter i statslige råd og udvalg m. v., som er udpeget til hvervene efter indstilling fra folketinget, faglige og politiske organisationer, erhvervsorganisationer eller andre interesseorganisationer samt selskaber og kommuner.

For statsansatte blev der langt tidligere foretaget en gennemgang af da bestående honorarordninger, nemlig den gennemgang, der som led i tjenestemandsskiftet af 1969 blev foretaget af lønningsrådet i 1970, og som resulterede i nedlæggelse af stort set alle honorarer, der tidligere blev oppebåret af statsansatte.

Med hensyn til tidligere honorarordninger for kommunalt ansat personale, der – som det vil være spørgeren bekendt – ikke henhører under finansministeriets forretningsområde, kan oplyses, at folketingets lønningsudvalg i den af udvalget den 6. juni 1969 afgivne betænkning over forslagene til den nye tjenestemandsskiftlov henstillede, at den ved lovforslagenes fremsættelse forudsatte sanering af honorar- og sportelordninger m. v. og den hermed forbundne afvikling af tjenestemandsskiftet fik tilsvarende virkninger for personale i kommunerne. I overensstemmelse med denne udtalelse anmodede ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen ved en skrivelse af 29. maj 1970 indenrigsministeriet om over for kommunerne at henstille, at der med henblik på bortfald af honorarer m. v. i hver enkelt kommune blev foretaget en gennemgang af kommunale honorar- og sportelordninger m. v. efter de retningslinjer, der af lønningsrådet var anbefalet fulgt med hensyn til tilsvarende ordninger inden for statens område. I tilslutning hertil blev det ved en cirkulærskrivelse af 10. juni 1970 til samtlige amtsråd og kommunalbestyrelser af indenrigsministeriet henstillet til kommunalbestyrelserne, at der i forbindelse med den da verserende kommunale lønreform blev foretaget en gennemgang af

kommunale honorarordninger m. v. svarende til den inden for statsområdet gennemførte.

Den i sin tid gennemførte honorargennemgang for offentligt ansatte var led i opnåelsen af det ved lønreformen opstillede mål, hvorefter der burde ske bortfald af alle særlige honorarer for opgaver, der kan inddrages under tjenesteplichterne i de enkelte stillinger eller grupper af stillinger, idet der ved bestemmelsen i § 18 i lov af 18. juni 1969 om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken samtidig indførtes den principielle nyordning, at en tjenestemand for varetagelse af de pligter, der følger af tjenstemandsstillingen, samt for sådanne hverv, der må betragtes som led i tjenstemandsstillingen, kun kan oppebære sådan løn og andre ydelser, som er aftalt mellem finansministeren og tjenstemændenes centralorganisationer.

Heraf følger, at der i de tilfælde, hvor der opstår behov for at anvende en tjenstemands arbejdskraft til løsning af opgaver inden for stillingen, som midlertidigt vil betyde et væsentligt merarbejde i forhold til de normale tjenesteplichter, kun kan ske vederlæggelse i form af overarbejds- og merarbejdsbetaling i henhold til regler fastsat ved aftale eller på lignende grundlag. Efter den på statens område i aftaler med de ansattes organisationer fastlagte ordning kan godtgørelse for tjenstligt merarbejde ydes i form af tjenstefrihed i forhold til merarbejdets omfang eller betaling, der ydes enten efter aftalte overarbejdsstatser eller i form af et vederlag, hvis størrelse er fastsat under hensyn til merarbejdets omfang og tjenstemændens lønmæssige placering. Godtgørelse for tjenstligt merarbejde kan herefter kun ydes på grundlag af en vurdering af den samlede arbejdspræstation i forhold til den samlede arbejdsforpligtelse i vedkommende stilling. For statsansatte fastsættes sådan godtgørelse af det ministerium, under hvis ressort den pågældende er ansat.

På den af det stillede spørgsmål givne foranledning er det af indenrigsministeriet oplyst, at det er fast praksis, at kommunerne på egen hånd – altså uden forelæggelse for kommunernes lønningsnævn – kan yde de såkaldte vederlag én gang for alle som godtgørelse for et ekstraordinært merarbejde, idet vederlagets størrelse fastsættes på grundlag af den konkrete arbejdsindsats.